

Mijn kinderen, ik heb U al wat ik geven kon
gegeven; mijn werkzaamheid dag en nacht, mijn
leven en ook mijn liefde. (G.G.)

†

Bidden wij voor de ziel van
MEVROUW

Maria GIJSELINCK

weduwe van de Heer Jozef SADONES,

geboren te Opbrakel op 31 augustus 1894 en
vroom in de Heer aldaar ontslapen op 18 maart
1979, voorzien van de HH. Sacramenten der Zieken
en de Pauselijke Zegen.

Bij het heengaan van moeder is onze eerste
gedachte er een van dank aan de Heer omdat we
haar zo lang in ons midden mochten bewaren.
Omdat ze zo lang goed geweest was, vergaten
we bijna haar ouderdom. Na het heengaan van
vader, 28 jaar geleden vormde zij de spil van
gans de familie die haar van groot tot klein op
de handen droeg.

Zij deelde het wel en wee van wie haar
dierbaar waren: zij leed mee met hen die
leden, zij was gelukkig als zij hen gelukkig
wist. Zij was sterk streekgebonden en voelde
zich maar thuis als ze weer in haar vertrouwde
omgeving was, in het gezin van haar dochter
Simonne waar ze steeds met de beste zorgen
werd omringd. Gaarne was zij ook op de baan,
zolang haar krachten het haar toelieten en ontzag
geen afstanden om haar zoon-priester in het huis-
houden wat bij te staan, per bus, per trein of
te voet; waar ze kon ging ze helpen.

Zij was ook een diepgelovige vrouw die het
geloof zonder veel ophaal van woorden, metterdaad
beleefde. Verdraagzaam maar standvastig heeft
zij dit geloof ongeschonden bewaard en over-
tuigde meer door het voorbeeld dat ze gaf
dan door veel woorden. Zij kende ook het geluk
verschillende malen naar Frans-Lourdes te mogen
gaan. Zelfs op 82-jarige leeftijd deed zij nog
de grote bedevaart mee over « La Salette ».
Daar, aan de voeten van O. L. Vrouw zal ze
voorzeker intens gebeden hebben om Maria's
zegen over wel en wee van allen die haar nauw
aan het hart lagen.

Daarom en voor zoveel andere dingen nog
moeten we U danken moeder. Pas nu begrijpen
we ten volle wat ge voor ons zijt geweest.
Bij ons blijft er een schrijnend verdriet van
pijn dat in onze ogen bijt. Uw woorden «kom
binnen», «pak ne stoel», «ge zijt welkom», «blijf
nog een beetje», zullen we nu wel nietmeer
horen maar de weergaloze moeder, grootmoeder,
overgrootmoeder die gij zijt geweest zal toch
in ons hart bewaard blijven. We weten moeder,
dat gij, levenslustige reiziger, in het landschap
van Gods vriendelijk licht nu onderweg, voor
goed thuisgekomen bij de Bron van alle leven,
ons niet zult vergeten. Kom ons tegemoet als
ook wij eens de grens van deze wereld zullen
overschrijden.

Ook wij, uw grote familie en zoon-priester,
vrienden en kennissen, blijven in ons hart en
gebed U gedenken. Rust in vrede.

De families SADONES, GIJSELINCK,
VERSTICHELEN, DE CUBBER,

**zijn zeer erkentelijk voor uw bliken van
genegenheid en medeleven en danken U.**

Druk. Jos. De Vleeschouwer-Hoste — Brakel